

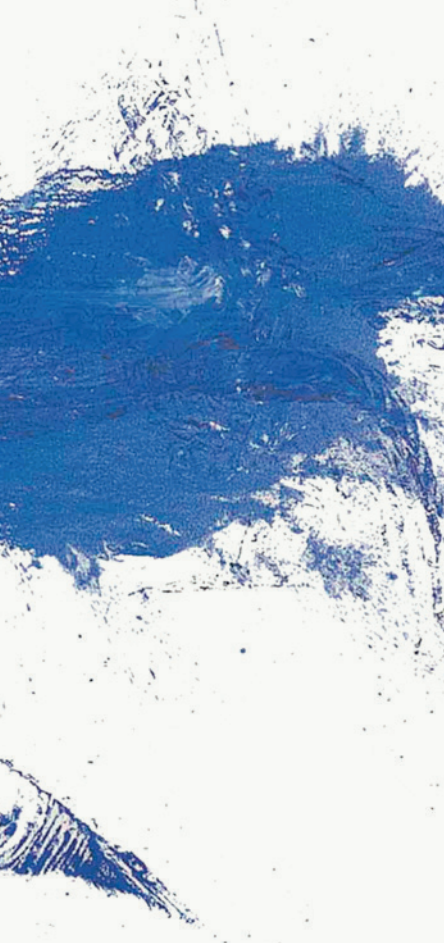
AARHUS KUNSTMUSEUM
12. oktober 2018 – 3. marts 2019

HAT FULL OF RAIN

An abstract painting by Julian Schnabel. The composition is dominated by a large, dark, expressive brushstroke that curves across the lower half of the frame. Above this, there's a smaller, more delicate blue and white form. The background is a mix of light and dark tones, with some red and orange hues. The overall style is gestural and expressive, characteristic of Schnabel's 'Action Painting' style.

JULIAN SCHNABEL

AKTION PAINTINGS 1985-2017

Dette materiale er tænkt som inspiration til undervisning af elever i grundskolen, men kan naturligvis også tilrettes undervisning på andre niveauer.

Oplægget rummer en kort introducerende tekst suppleret med en række forslag til perspektiverende opgaver og arbejds spørgsmål, som er placeret til slut i materialet.

JULIAN SCHNABEL

I perioden 12. oktober 2018 til 3. marts 2019 er det på ARoS muligt ved selvsyn at opleve malerier af en af de helt store sværvægttere indenfor amerikansk kunst: maler og filminstruktør Julian Schnabel (f. 1951). Udstillingen er blevet til i tæt samarbejde med kunstneren selv og rummer mere end 40 imponerende malerier, der spænder fra årene 1985 og frem til 2017.

I en periode op gennem 1970'erne bar kunsten præg af at være idébaseret og indadvendt – og man talte om at maleriet var dødt. I samme periode eksperimenterer Schnabel også selv med bl.a. minimalisme og holdt til i kredse med eksempelvis Andy Warhol og Basquiat. Men i starten af 1980'erne vender mange malere imidlertid tilbage til figurative og mere fortællende udtryk, og Julian Schnabel var en af dem.

I de tidligere 80'ere blev han først og fremmest verdenskendt for sine enorme tallerken-malerier (plate-paintings), som består af forskellige stykker af smadret porcelæn, der er fastgjort på store lærreder og derefter bemalet. På dette tidspunkt var det forholdsvist uhørt at indarbejde den slags ukonventionelle materialer i kunstværker, men Schnabel høstede imidlertid stor anerkendelse for netop denne anderledes materialeinteresse, der sidenhen også kom til at omfatte slidte presseninger, gammelt lærred og fotografiske tryk. Disse materialer fungerer alle som flader, hvorpå han kan eksperimentere med maleriets form.

Netop denne interesse for maleriets overflade er noget, der går igen i alle hans værker.

Udstillingen *Julian Schnabel – Aktion Paintings 1985-2017* præsenterer således også et bredt udvalg af malerier, der netop er resultatet af denne materialemæssige nysgerrighed, hvor Schnabel vedvarende udforsker, hvad der definerer et maleri. For hos Schnabel er alting i proces og i forandring: Han ønsker hele tiden at prøve noget nyt, tilføje lag og eksperimentere med maleriets form og dets mulige flader og materialesammensætning. Selv udtaler han: *”Jeg ved ikke, hvordan det kommer til at se ud, når jeg er færdig... jeg finder ud af det undervejs, og selve processen er det vigtige”*.

De enorme formater hører til et af Schnabels kendetegn som billedkunstner. Han bruger hele kroppen, når han skaber sine store kunstværker, og han lægger enorme energier i hvert enkelt penselstrøg. Selv sammenligner han sig med jazzmusikere, idet han ikke på forhånd har planlagt, hvordan det endelige resultat vil ende. I serien *Hat Full of Rain* kommer dette ekspressive for alvor til udtryk, og man fornemmer i den grad, hvordan Schnabel er gået aktivt og kropsligt til maleriet. Det er derfor heller ikke uden grund, at han ofte er blevet sammenlignet med eksempelvis Jackson Pollock, der ligeledes arbejdede abstrakt og kropsligt med sine forskellige drip-paintings.

Julian Schnabel er ikke alene en anerkendt maler, men også er en succesfuld filminstruktør. Han har f.eks. instrueret filmene *Basquiat* samt *Dykkerklokken* og *Sommerfuglen* – og for sidstnævnte blev han endda nomineret til en Oscar for bedste instruktør.

Julian Schnabel
Hat Full of Rain, 1996

METODE-FORSLAG TIL VIDERE ARBEJDE MED UDS STILLINGEN:

Julian Schnabels værker kan virke vilde og uhæmmede. Det er abstrakt maleri, der nogle gange hurtigt lader sig afkode og andre gange kræver en længere fordybelse. For eleverne kan de derfor også synes svære at få taget hul på. Men det er vores erfaring, at f.eks. *Sætningsmetoden* kan være en givtig indgangsvinkel til en styrket dialog omkring oplevelsen af den slags abstrakte kunstværker. Kort fortalt går metoden ud på at tilrettelægge et forløb, der tager udgangspunkt i nogle stikord, hvor eleverne selv stiller spørgsmål til værkerne – og derved skaber en åben og personlig dialog med de udstillede kunstværker:

Eleverne inddeles i mindre grupper, hvorefter hver gruppe udvælger et kunstværk på udstillingen samt udpeger en person, der skal være kunstværkets stemme. De øvrige i gruppen er spørgere. Som afsæt for dialogen kan spørgere med fordel lægge ud med at fuldende disse tre ufuldendte sætninger – henvendt til kunstværket / kunstværkets stemme:

- Fortæl mig....
- Jeg vil have at....
- Du er....

Ved netop at fuldende disse tre sætninger, får spørgerne altså mulighed for både at forholde sig til værket, afkræve et svar og komme med en konstatering om værket – alt imens kunstværkets stemme nødvendigvis må forholde sig til spørgernes undren.

Anvendelsen af denne metode vil som regel give eleverne en reel oplevelse af at gå i dialog med kunstværket, hvilket samtidig er med til at give dem tid til fordybelse og dermed skærpe opmærksomheden – alle sammen vigtige elementer i kontakt med en kunstner, for hvem det står som et stort ønske at bringe fortællingen tilbage i maleriet igen.

N.B. Hvis du vil vide mere om *Sætningsmetoden* eller lignende indgangsvinkler til arbejdet med samtidskunst i undervisningssammenhænge, kan vi anbefale materialet *Nøddknækkere til samtidskunst*, udgivet af Skoletjensten og Museet for Samtidskunst.

Julian Schnabel
Rose Painting (Near Van Gogh's Grave) IX, 2016

Julian Schnabel
Big Girl Painting, 2013

Efter sigende var det Barcelonas mange fine mosaikbænke, som tilbage i 1978 inspirerede Schnabel til at lave plate-paintings.

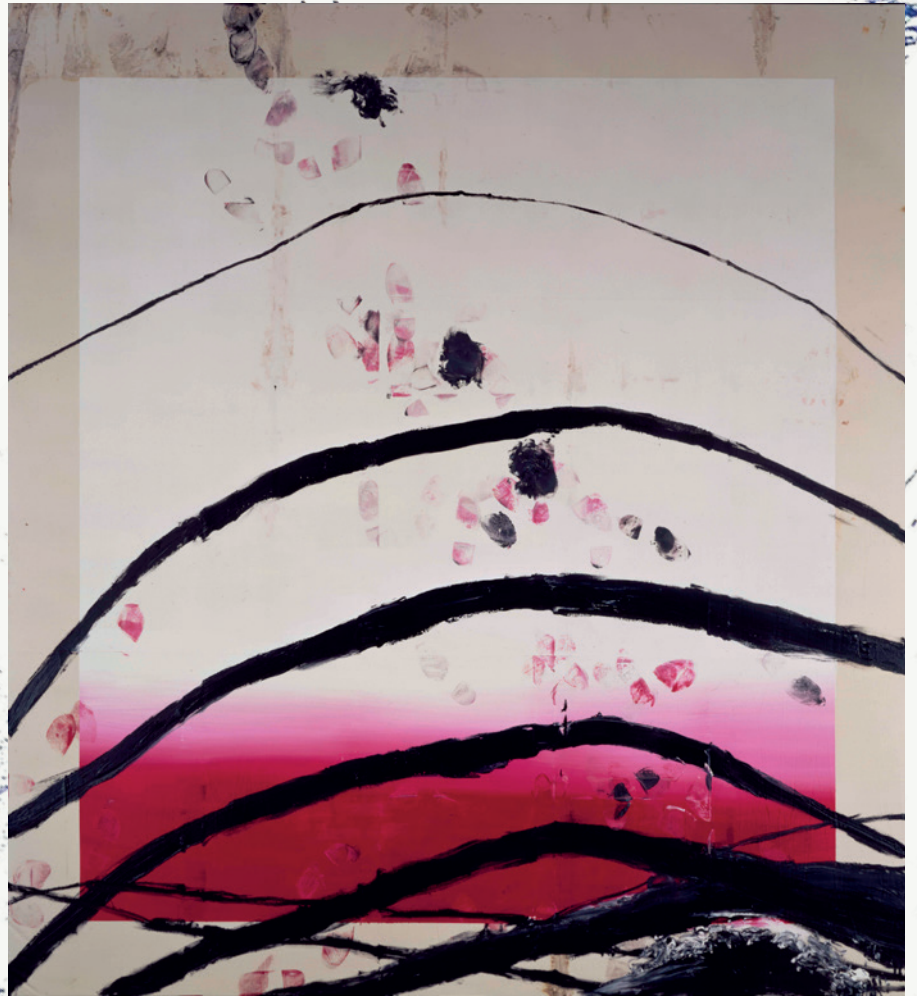
Schnabels seneste film *At Eternity's Gate* har netop haft premiere på filmfestivalen i Venedig (september 2018).

PERSPEKTIVERENDE SPØRGSMAÅL:

- ✘ Hvilken rolle spiller tid i hans værker? Find eksempler.
- ✘ Hvor og hvordan kan man sige, at kunstneren selv er tilstede i de forskellige værker? Find eksempler.
- ✘ Schnabels første tallerken-billeder var inspireret af mosaikker, han havde oplevet i Barcelona. Hvilke sammenhænge og forskelle ser du mellem disse malerier og traditionelle mosaikker? Hvad tænker du, Schnabel ønskede at opnå i maleriets overflade, ved at indarbejde de mange porcelænskår?
- ✘ En af Schnabels primære missioner for sit arbejde med maleriet er at bringe det subjektive tilbage i kunsten. Hvordan ser du det komme til udtryk i de udstillede værker?

PERSPEKTIVERENDE OPGAVER:

- Flere af Schnabels værker balancerer mellem det abstrakte og det figurative. Udvælg et værk fra udstillingen og lav en liste med elementer eller argumenter for at maleriet hhv. bør kategoriseres som figurativt eller som abstrakt. Tag valget af materialer med i dine overvejelser.
- Schnabel er først og fremmest maler, men han er også en anerkendt filminstruktør for hvem stemninger og fortælleforløb er en vigtig pointe. Lav et dagbogsnotat ud fra forestillingen om at du fysisk opholder dig inde i et af hans malerier. Hvordan vil du beskrive dette rum? Hvilke stemninger, lyde og lugte fornemmer du derinde?

Julian Schnabel
Last Attempt at Attracting Butterflies, 1994

Julian Schnabel
Untitled (X-ray), 2011

Julian Schnabel

A Carrot is a Diamond to a Rabbit, 1990

FÅ MERE UD AF UDSTILLINGSBESØGET:

Omvisning:

Book en af museets formidlere til en omvisning. Omvisningerne har fokus på dialog og diskussion omkring de udstillede kunstværker, og alle ture er skræddersyet til den aktuelle målgruppe og sammenhæng.

Studiopakker:

Fra primo januar 2019 vil det være muligt at perspektivere oplevelsen af Schnabels kunstværker med et besøg i museets kreative Studios (niv. 3). Indholdsmæssigt består disse Studiopakker af en indledningsvis intro til særudstillingen efterfulgt af kreative og udstillingsrelaterede udfordringer, der giver elevernes konkrete erfaring med særligt udvalgte teknikker, der perspektiverer oplevelsen af Julian Schnabels kunstunivers. Bookes via www.aros.dk – begrænset antal pladser.

Digitale Stationer:

Læg også vejen forbi ARoS Public (niv. 3), hvor flere af Schnabels værker indgår som materiale i de tre digitale stationer. Her kan I f.eks. prøve kræfter med Blikfangeren, udfordre hinanden i Portrætmaskinen eller udforske hvad der sker i Kommentatorboksen.

Brug museums-appen Vizgu:

Download den gratis app ved navn Vizgu og få mere viden om udvalgte kunstværker på særudstillingen såvel som fra museets øvrige udstillingsale direkte ind på din mobil. Download app'en i App Store eller på Google Play.

Julian Schnabels danske pendant kan med rette ses som 80'ernes vilde maleri: *De Unge Vilde*. Kunstsamlingen på ARoS rummer flere værker af *De Unge Vilde*.